

der uden at vide, hvor de skal gaa hen. Der gaar meget i Svang blandt denne Ungdom, som ikke er af det gode. Jeg skal nævne en Sag, som vi nylig har haft i Overværgeraadet, netop fra en Stationsby. Det drejede sig om en 15-aarig Pige, som var blevet besvangret og havde udlagt ikke mindre end 8 Barnefædre. Der er megen moralsk Fordærvelse i en saadan Ungdom, og et Eksempel som dette skulde vække os til Eftertanke og faa os til at gøre noget for at holde vor Ungdom fra at komme ind paa de daarlige Veje, hvad den nu er udsat for, fordi vi intet gør for den. Vi forsømmer vor Ungdom i dette Land, og derfor er der nu ikke Tid til at vente med Ordningen af denne Sag, vi kan ikke have Taalmodighed, det koster alt for meget at vente. Det ærede Medlem fra Kolding havde regnet ud, at det vilde koste $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig at gennemføre en Lov som den, her foreslaas. Jeg undrer mig over, at det ikke vil koste mere, men hvis det ikke vil koste mere end $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. eller omtrent 20 Kr. aarlig for hver Elev, der kunde tænkes at komme til at gaa i denne Ungdomsskole, var det da et Offer at vige tilbage for: at give 20 Kr. aarlig for en saadan Elevs fortsatte Undervisning? I Statens Almenskoler koster Børnene, som nu for det meste tilhører Overklassen, 336 Kr. aarlig, saa meget ofrer vi paa deres Uddannelse, men saa synes jeg, at det Tal, der her er Tale om, $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr., ikke kan være afskrækkende for nogen. Det maa ikke være Pengene, som her stiller sig hindrende i Vejen; Opgaven er saa stor og god, at vi ikke skal spørge om, hvad dens Gennemførelse koster.

Nørgaard: Inden jeg gør nogle Bemærkninger til den ærede sidste Taler, vil jeg fremsætte nogle Udtalelser overfor det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen). Det er ganske vist nogle Dage siden, vi behandlede dette Spørgsmaal, og det kan være, at hvad der er sagt, allerede er glemt, men der er dog et Par Ting, jeg vil nævne overfor de to ærede sidstnævnte Talere. Det ærede Medlem fra Bogense begyndte sin Tale med at anføre

et Par Udtalelser, jeg havde fremsat, men det forekommer mig, at det ærede Medlem noget forvrængede disse Udtalelser for derved at faa et Udgangspunkt for sin Tale. Jeg skal ikke gaa hans Udtalelser efter i Sømmene, men vil blot henvise det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som har Interesse derfor, til de Udtalelser, jeg har fremsat Sp. 3368, hvad det ærede Medlem fra Bogense har sagt Sp. 3370, hvad jeg sagde Sp. 3369, og hvad det ærede Medlem sagde Sp. 3370, saa vil man se, at han har gjort en urigtig Brug af mine Ord. Men det ærede Medlem var ogsaa i en vanskelig Stilling, idet han baade skulde give Tilslutning til Lovforslaget og i nogen Maade tage Afstand fra det. Jeg havde Indtryk af, at jeg kunde bruges i det ærede Medlems Stilling, og derfor blev jeg brugt.

Jeg skal dernæst vende mig til det, der har mere Betydning i denne Sammenhæng, nemlig de af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds fremsatte Udtalelser. Jeg nævned i min Tale følgende Udtalelse af Edv. Lehmann. — det er rigtigt, at det var Professor Edv. Lehmann, der holdt den Tale, jeg har hørt, og jeg kan forstaa, at det ærede Medlem senere har læst denne Tale — „Saa gaar Børnene i Skole hver anden Dag og lærer ingenting og gaar hjemme hos Fader og Moder hver anden Dag og lærer alt“. Jeg sagde, at denne Udtalelse selvfølgelig er et Parodoks, og det betyder, at man ikke maa tage den bogstaveligt, men at den skal forstaaes med Begrænsning, og jeg drog af den Udtalelse den Slutning, at Meningen skulde være, at man ogsaa kan lære noget udenfor Skolen i den daglige Gerning. Jeg benægtede selvfølgelig ikke — det vilde have været ganske taabeligt —, at der ogsaa kan læres noget i Skolen. Nu kommer altsaa det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds og kritiserer min Brug af denne Udtalelse, og hvorledes bærer han sig ad dermed? I Tilslutning til det ærede Medlem fra Bogense siger han, at hvis det praktiske Arbejde havde den Værdi, som Paradokset tillægger det, maatte der eksistere paradisiske Tilstande, hvad Oplysning og Kultur angaar, i Balkanlandene og i Rusland, ja, hos Negrene og Australierne og hos alle andre Mennesker,